

Помозимо обнову фресака манастира Косијерева

У великој светињи Епархије будимљанско-никшићке, манастиру Косијереву, у току је обнова живописа у цркви Рођења Пресвете Богородице.

Унутрашње зидове храма почетком `70.-их година 20. века осликао је јеромонах Наум Андрић, један од ретких живописаца тог времена, у стилу српског средњовековног фрескописа. Иако уметнички веома лепо урађен, овај живопис је услед влаге, а због коришћења неодговарајуће подлоге и неквалитетне боје, сада веома оштећен.

Пре храмовне славе, празника Рождества Пресвете Богородице, прошле године кренуло се са радовима на обнови фресака од којих је мањи део остао сачуван: у куполи фигуре пророка, четири Јеванђелиста, а у левој и десној певници композиције Рождества Пресвете Богородице и Ваведење, на

западном зиду композиција Успења Пресвете Богородице.

За овај веома захтеван посао ангажован је познати фрескописац Милош Јанићијевић Рашки. Он је као фрескописац из Епархије рашко-призренске оставио бројне трагове у црквама и манастирима Српске Православне Цркве; радио је, поред осталих, фреске у обновљеној цркви манастира Светих Врача у Зочишту, осликао је параклис, посвећен Светом Лазару Четвородневном у манастиру Светих Архангела у Призрену и велелепном Саборном храму у Подгорици. До прошлогодишње славе, осликао је у олтару композицију Богородице са Христом. Радови су, ових дана, настављени и полако се изображавају фреске Христа Пантократора у куполи, а у олтару Вазнесења Христовог.

Живописање манастирске цркве наставиће се после празника Светог пророка Илије. Планирано је да ће до прославе Рождества Пресвете Богородице ове године бити урађено осликавање олтара. Током зимских месеци радови ће мировати, а за завршетак целокупног живописања унутрашњости храма потребна су значајна финансијска средства и много времена.

Косијеровско братство има скромне приходе од манастирског рукодеља и то није довољно за овај велики посао. Они позивају све људе племенитих намера да се, у складу са својим могућностима, укључе и помогну новчаним прилогом како би се завршило осликавање манастирске цркве. Манастир Косијерево то свакако заслужује, јер је ова наша велика светиња кроз векове, сабирала народ, крепила га и снажила у најтежим временима наше мукоторпне историје.

Прилози се могу уплатити на жиро рачун: 555-2473-05, а за уплате из иностранства: 234300-02722542, за назнаком “за израду живописа”.

По предању манастир Косијерево потиче, чак, из 4. века. Када су Свети цар Константин и царица Јелена пролазили овим крајевима основали су манастире Добрићево, Косијерево, Тврдош и Завалу. Сачуван је печат из 1260. године који представља најстарији материјални траг о постојању манастира Косијерева. Године 1687. Турци су порушили манастирске зграде, а трудом игумана добрићевског хаџи Дионисија, који око 1800. године прелази у манастир Косијерево обнавља, уз помоћ Бањана, ову светињу и успоставља манастирски поредак.

У овом манастиру су од 1884. до 1914. године боравиле мошти Светог Арсенија Сремца II Архиепископа српског, када су склоњене пред долазак

Аустроугара. Хришћани римокатолици су манастирску цркву до темеља срушили уочи Преображења 1914. године. Црква је у данашњем облику подигнута `30. година прошлог века, освештана је 1933. у време краља Александра. Услед изградње бране „Гранчарево“ за потребе формирање вештачког Билећког језера, манастирска црква је, у периоду од 1964. до 1966. године, премештена на садашњу локацију у Петровићима у Бањанима. Сада се у манастиру чува стопало Светог апостола Луке.

spc.rs